

Sviatok Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa B

*Náš Boh sa zjavil na zemi
a prebýval medzi nami. (Bar 3,38)*

Prvé čítanie

Knihá Ekleziastikus 3,3-7.14-16

Pán dal otcovi vážnosť, ktorá je vysoko nad deťmi, a upevnil právo matky nad synmi. Kto si váži otca, očisťuje sa z hriechov a zbiera poklady ten, kto má v úcte matku. Kto si váži otca, bude sa radovať zo svojich detí, a budú vyslyšané jeho modlitby. Kto si váži otca, bude dlho žiť, a kto poslúcha otca, potešuje matku.

Syn môj, buď oporou svojmu otcovi v starobe a nezarmucuj ho, kým je nažive. Ak slabne na mysli, buď trpezlivý a nepohrdaj ním, kým ty si pri plnej sile. Nezabudne sa ti, že si mal súčiť s otcom a odráta sa ti z hriechov, ktoré si napáchal.

Druhé čítanie

List Kolosanom 3,12-21

Bratia a sestry, ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, vezmite na seba ušľachtilosť zľutovania, dobroty, pokory, miernosti a trpezlivosti. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako vám Pán odpustil, odpúšťajte aj vy. Ale nadovšetko zaodejte sa láskou. Ona je dokonalým spojivom. Vo vašich srdciach nech kraľuje pokoj Kristov. V tom ste povolání byť jedným telom. A buďte vďační.

Slovo Kristovo nech vo vás prebýva v celej svojej bohatosti. Vo všetkej múdrosti navzájom sa poučajte a varujte. Z hĺbky srdca a s vďačnosťou spievajte Bohu žalmy, hymny a duchovné piesne. A čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.

Ženy, buďte oddané svojim mužom, ako žiada Pán.

Manželia, milujte svoje ženy a buďte k nim vládni.

Deti, vo všetkom poslúchajte svojich rodičov, lebo tak sa páči Pánovi.

Otcovia, nepoburujte svoje deti, aby nestratili odvahu.

Keď nadišiel pre nich, podľa Mojžišovho zákona, deň očisťovania, priniesli Ježiša do Jeruzalema predstaviť ho Pánovi.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.

Dieťa rástlo a mocnelo, plné múdrosti, a Božia milosť bola s ním.

Na zamyslenie

Čítania dnešného dňa nám predkladajú základné, dôležité hodnoty rodiny tej doby. Ideály, ktoré sa tu spomínajú, majú platnosť aj pre dnešnú dobu. To, že ich praktické naplnenie v dnešných časoch sa už nedarí, vyzýva nás hľadať nové a kreatívne možnosti, ako môžeme žiť tieto hodnoty celkom konkrétne vo všedný deň v určitom vzťahu. Dnešný sviatok nám pripomína, že sv. rodina nám môže byť vzorom pri každom našom snažení sa a v každom boji.

Čo pre nás znamená dnes sv. rodina? V nemeckom jazyku význam slov svätý (heilig) a zdravý (heil) veľmi úzko súvisí. Sv. rodina – zdravá rodina? Život stále harmonický, sprevádzaný láskyplným postojom, modlitbou a radosťou, veselou myslou? To nemožno porovnať so skutočnosťou našich rodín a ostatných vzťahov, v ktorých spory, neporozumenie a zranenie v menšej alebo väčšej miere ovplyvňujú často a intenzívne každodenný život! Žeby tzv. "sv. rodina" bola pomaly neexistujúci obraz alebo nedosiahnuteľný ideál?

Vyplatí sa spomínať sv. rodinu, s ktorou sa stretávame v biblii, pozornejšie si všimnúť. Život tejto rodiny začína už veľmi komplikovane: náhle tehotenstvo, ktoré spôsobí, že Jozef má podozrenie na neveru. Potom pôrod vo veľmi biednych podmienkach, prenasledovanie vladárom, útek pred ním (evanjelium liturgického roka A) – v žiadnom prípade to nie je veľmi idylický svet, ktorý je nám tu popisovaný. Neskôr je spomínaná udalosť dvanásťročného Ježiša, ktorý svojvoľne, bez súhlasu a vedomia svojich rodičov ostáva v chráme (evanjelium liturgického roka C). Keď Ježiš už ako dospelý sa túla a ohlasuje evanjelium, snaží sa ho jeho rodina pritiahnúť domov, pretože si myslí, že je zmyslov zbavený. V žiadnom prípade tu nevládne zdravý, bezproblémový a bezkonfliktný svet, ktorý môžeme vycítiť z týchto príkladov.

Aj dlhšia verzia evanjelia liturgického roka B popisuje problémy, ktoré Ježišovu rodinu očakávajú. Starý Simeon spoznáva v dieťati Ježiša, s ktorým prišli jeho rodičia do chrámu, aby ho zasvätili Bohu. Toho Ježiša, ktorý má byť znamením odporu a rozdelenia, ale zároveň má byť svetlom pre pohanov a slávou pre národ Izraela. Jeho životná cesta spôsobí, že srdce jeho matky Márie bude prebodnuté mečom, a to najmä preto, lebo Mária pravdepodobne nerozumela mnohým činom svojho syna za jeho života. Veľa pochopila až pri pohľade späť, po jeho smrti. Tieto skúsenosti nám veľmi približujú sv. rodinu. Zdá sa, že ešte stále je najťažšie prijať životné cesty našich najbližších, ktoré sa nám javia cudzo alebo ich považujeme za chybné. V čom nám môže byť sv. rodina však skutočným vzorom, príkladom a tak nás povzbudiť, je to, akým spôsobom prijímajú všetky problémy, ktoré ich stretávajú. Zaoberanie sa – znamená čiastočne dať od seba vzdialenie sa, odcudzenie sa a napätie, ale pritom zachovať si vždy otvorenosť. Znamená to, bojovať o "áno" pri zmanení vlastných životných plánov v dôvere, že pre Boha nič nie je úplne stratené. Ježišovi rodičia tiež neboli od tohoto celého boja uchránení. To, že sa s Máriou stretávame ešte aj pod krížom a po vzkriesení jej syna znamená, že sa pri tých všetkých problémoch nikdy nevzdala prijať svojho syna práve takého, aký bol. Bola pripravená znášať bolesť, zranenia a napätie a to všetko v hĺbokej viere v Boží spasonosný zámer.

Sviatok Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa B

*Náš Boh sa zjavil na zemi
a prebýval medzi nami. (Bar 3,38)*

Prvé čítanie

Knihá Ekleziastikus 3,3-7.14-16

Pán dal otcovi vážnosť, ktorá je vysoko nad deťmi, a upevnil právo matky nad synmi. Kto si váži otca, očisťuje sa z hriechov a zbiera poklady ten, kto má v úcte matku. Kto si váži otca, bude sa radovať zo svojich detí, a budú vyslyšané jeho modlitby. Kto si váži otca, bude dlho žiť, a kto poslúcha otca, potešuje matku.

Syn môj, buď oporou svojmu otcovi v starobe a nezarmucuj ho, kým je nažive. Ak slabne na myslí, buď trpezlivý a nepohrdaj ním, kým ty si pri plnej sile. Nezapadne sa ti, že si mal súčiť s otcom a odráta sa ti z hriechov, ktoré si napáchal.

Druhé čítanie

List Kolosanom 3,12-21

Bratia a sestry, ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, vezmite na seba ušľachtilosť zľutovania, dobroty, pokory, miernosti a trpezlivosti. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako vám Pán odpustil, odpúšťajte aj vy. Ale nadovšetko zaodejte sa láskou. Ona je dokonalým spojivom. Vo vašich srdciach nech kraľuje pokoj Kristov. V tom ste povolaní byť jedným telom. A buďte vďační.

Slovo Kristovo nech vo vás prebýva v celej svojej bohatosti. Vo všetkej múdrosti navzájom sa poučajte a varujte. Z hĺbky srdca a s vďačnosťou spievajte Bohu žalmy, hymny a duchovné piesne. A čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.

Ženy, buďte oddané svojim mužom, ako žiada Pán.

Manželia, milujte svoje ženy a buďte k nim vládni.

Deti, vo všetkom poslúchajte svojich rodičov, lebo tak sa páči Pánovi.

Otcovia, nepoburujte svoje deti, aby nestratili odvahu.

Evanjelium

Lukáš 2,22-40

Keď nadišiel pre nich, podľa Mojžišovho zákona, deň očisťovania, priniesli Ježiša do Jeruzalema predstaviť ho Pánovi, ako predpisuje Pánov zákon: "Každý prvorodený bude zasvätený Pánovi" a obetovať, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky. V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ním. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Pomazaného.

Vošiel do chrámu, vedený Duchom. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili Zákon, vzal ho do svojho náručia a velebil Boha slovami:

"Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pre všetky národy, svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu."

Jeho otec a jeho matka užasnutí počúvali, čo sa o ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: "On pre mnohých v Izraeli bude pádom alebo vzpriamením, bude znamením, ktorému budú protirečiť – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo myslenie mnohých srdc."

Žila vtedy aj prorokynja Anna, dcéra Fanuelova, z pokolenia Aserovho. Mala vysoký vek. Po rokoch mladosti žila so svojim mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Chrám neopúšťala, dňom i nocou slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, chválila Boha a hovorila o dieťati všetkým, čo čakali vyslobodenie Jeruzalema.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.

Dieťa rástol a mocnelo, plné múdrosti, a Božia milosť bola s ním.

Na zamyslenie

Čítania dnešného dňa nám predkladajú základné, dôležité hodnoty rodiny tej doby. Ideály, ktoré sa tu spomínajú, majú platnosť aj pre dnešnú dobu. To, že ich praktické naplnenie v dnešných časoch sa už nedarí, vyzýva nás hľadať nové a kreatívne možnosti, ako môžeme žiť tieto hodnoty celkom konkrétne vo všedný deň v určitom vzťahu. Dnešný sviatok nám pripomína, že sv. rodina nám môže byť vzorom pri každom našom snažení sa a v každom boji.

Čo pre nás znamená dnes sv. rodina? V nemeckom jazyku význam slov svätý (heilig) a zdravý (heil) veľmi úzko súvisí. Sv. rodina – zdravá rodina? Život stále harmonický, sprevádzaný láskyplným postojom, modlitbou a radosťou, veselou myslou? To nemožno porovnať so skutočnosťou našich rodín a ostatných vzťahov, v ktorých spory, neporozumenie a zranenie v menšej alebo väčšej miere ovplyvňujú často a intenzívne každodenný život! Žeby tzv. "sv. rodina" bola pomaly neexistujúci obraz alebo nedosiahnuteľný ideál?

Vyplatí sa spomínať sv. rodinu, s ktorou sa stretávame v biblii, pozornejšie si všimnúť. Život tejto rodiny začína už veľmi komplikovane: náhle tehotenstvo, ktoré spôsobí, že Jozef má podozrenie na neveru. Potom pôrod vo veľmi biednych podmienkach, prenasledovanie vladárom, útek pred ním (evanjelium liturgického roka A) – v žiadnom prípade to nie je veľmi idylický svet, ktorý je nám tu popisovaný. Neskôr je spomínaná udalosť dvanásťročného Ježiša, ktorý svojvoľne, bez súhlasu a vedomia svojich rodičov ostáva v chráme (evanjelium liturgického roka C). Keď Ježiš už ako dospelý sa túla a ohlasuje evanjelium, snaží sa ho jeho rodina pritiahnúť domov, pretože si myslí, že je zmyslov zbavený. V žiadnom prípade tu nevládne zdravý, bezproblémový a bezkonfliktný svet, ktorý môžeme vycítiť z týchto príkladov.

Aj dlhšia verzia evanjelia liturgického roka B popisuje problémy, ktoré Ježišovu rodinu očakávajú. Starý Simeon spoznáva v dieťati Ježiša, s ktorým prišli jeho rodičia do chrámu, aby ho zasvätili Bohu. Toho Ježiša, ktorý má byť znamením odporu a rozdelenia, ale zároveň má byť svetlom pre pohanov a slávou pre národ Izraela. Jeho životná cesta spôsobí, že srdce jeho matky Márie bude prebodnuté mečom, a to najmä preto, lebo Mária pravdepodobne nerozumela mnohým činom svojho syna za jeho života. Veľa pochopila až pri pohľade späť, po jeho smrti. Tieto skúsenosti nám veľmi približujú sv. rodinu. Zdá sa, že ešte stále je najťažšie prijať životné cesty našich najbližších, ktoré sa nám javia cudzo alebo ich považujeme za chybné. V čom nám môže byť sv. rodina však skutočným vzorom, príkladom a tak nás povzbudiť, je to, akým spôsobom prijímajú všetky problémy, ktoré ich stretávajú. Zaoberanie sa – znamená čiastočne dať od seba vzdialenie sa, odcudzenie sa a napätie, ale pritom zachovať si vždy otvorenosť. Znamená to, bojovať o "áno" pri zmarení vlastných životných plánov v dôvere, že pre Boha nič nie je úplne stratené. Ježišovi rodičia tiež neboli od tohoto celého boja uchránení. To, že sa s Máriou stretávame ešte aj pod krížom a po vzkriesení jej syna znamená, že sa pri tých všetkých problémoch nikdy nevzdala prijať svojho syna práve takého, aký bol. Bola pripravená znášať bolesť, zranenia a napätie a to všetko v hlbokéj viere v Boží spasonosný zámer.

Sviatok Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa B

*Náš Boh sa zjavil na zemi
a prebýval medzi nami. (Bar 3,38)*

Prvé čítanie

Knihá Genezis 15,1-6; 21,1-3

Po týchto udalostiach sa Pán prihovril vo videní Abramovi takto: "Neboj sa Abram, ja som tvoj štít. Tvoja odmena bude veľmi veľká!" Abram odpovedal: "Pane, Bože, čože mi dáš? Veď ja odídem bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Eliezer." A Abram pokračoval: "Veď si mi nedal potomstvo a môj domorodý sluha bude mojím dedičom!"

Ale Pán mu povedal: "On nebude tvojím dedičom. Tvojím dedičom bude ten, čo vyjde z tvojho lona." Vyviedol ho von a povedal mu: "Pozri na nebo a spočítaj hviezdy, ak môžeš!" A uistil ho: "Také bude tvoje potomstvo!"

Abram uveril Bohu a to sa mu počítalo za spravodlivosť.

A Pán navštívil Sáru, ako prisľúbil, a Pán vyplnil Sáre, čo predpovedal. Sára teda počala a porodila Abrahámovi syna vo svojej starobe, a to v čase, ktorý jej predpovedal Boh. Abrahám nazval svojho syna, ktorý sa mu narodil, čo mu porodila Sára, Izákom.

Druhé čítanie

List Hebrejom 11,8.11-12.17-19

S vierou poslúchol Abrahám, keď bol povolaný, aby šiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo; išiel a ani nevedel, kam ide.

Vierou aj neplodná Sára dostala napriek pokročilému veku silu počať potomka, lebo verila, že je verný ten, ktorý dal prisľúbenie. Preto aj z jedného, a to odumretého, vzišlo ich také množstvo, ako je hviezd na nebi a piesku na brehu mora, a ten sa nedá spočítať.

S vierou obetoval Abrahám Izáka, keď bol skúšaný, a jednorodeného obetoval ten, ktorý dostal prisľúbenia a ktorému bolo povedané: "Po Izákovi sa bude volať tvoje potomstvo." Usudzoval totiž, že Boh má moc aj z mŕtvych vzkriesiť. Preto ho dostal naspäť aj ako predobraz.

Keď nadišiel pre nich, podľa Mojžišovho zákona, deň očisťovania, priniesli Ježiša do Jeruzalema predstaviť ho Pánovi.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.

Dieťa rástlo a mocnelo, plné múdrosti, a Božia milosť bola s ním.

Na zamyslenie

Čítania dnešného dňa nám predkladajú základné, dôležité hodnoty rodiny tej doby. Ideály, ktoré sa tu spomínajú, majú platnosť aj pre dnešnú dobu. To, že ich praktické naplnenie v dnešných časoch sa už nedarí, vyzýva nás hľadať nové a kreatívne možnosti, ako môžeme žiť tieto hodnoty celkom konkrétne vo všedný deň v určitom vzťahu. Dnešný sviatok nám pripomína, že sv. rodina nám môže byť vzorom pri každom našom snažení sa a v každom boji.

Čo pre nás znamená dnes sv. rodina? V nemeckom jazyku význam slov svätý (heilig) a zdravý (heil) veľmi úzko súvisí. Sv. rodina – zdravá rodina? Život stále harmonický, sprevádzaný láskyplným postojom, modlitbou a radosťou, veselou myslou? To nemožno porovnať so skutočnosťou našich rodín a ostatných vzťahov, v ktorých spory, neporozumenie a zranenie v menšej alebo väčšej miere ovplyvňujú často a intenzívne každodenný život! Žeby tzv. "sv. rodina" bola pomaly neexistujúci obraz alebo nedosiahnuteľný ideál?

Vyplatí sa spomínať sv. rodinu, s ktorou sa stretávame v biblii, pozornejšie si všimnúť. Život tejto rodiny začína už veľmi komplikovane: náhle tehotenstvo, ktoré spôsobí, že Jozef má podozrenie na neveru. Potom pôrod vo veľmi biednych podmienkach, prenasledovanie vladárom, útek pred ním (evanjelium liturgického roka A) – v žiadnom prípade to nie je veľmi idylický svet, ktorý je nám tu popisovaný. Neskôr je spomínaná udalosť dvanásťročného Ježiša, ktorý svojvoľne, bez súhlasu a vedomia svojich rodičov ostáva v chráme (evanjelium liturgického roka C). Keď Ježiš už ako dospelý sa túla a ohlasuje evanjelium, snaží sa ho jeho rodina pritiahnúť domov, pretože si myslí, že je zmyslov zbavený. V žiadnom prípade tu nevládne zdravý, bezproblémový a bezkonfliktný svet, ktorý môžeme vycítiť z týchto príkladov.

Aj dlhšia verzia evanjelia liturgického roka B popisuje problémy, ktoré Ježišovu rodinu očakávajú. Starý Simeon spoznáva v dieťati Ježiša, s ktorým prišli jeho rodičia do chrámu, aby ho zasvätili Bohu. Toho Ježiša, ktorý má byť znamením odporu a rozdelenia, ale zároveň má byť svetlom pre pohanov a slávou pre národ Izraela. Jeho životná cesta spôsobí, že srdce jeho matky Márie bude prebodnuté mečom, a to najmä preto, lebo Mária pravdepodobne nerozumela mnohým činom svojho syna za jeho života. Veľa pochopila až pri pohľade späť, po jeho smrti. Tieto skúsenosti nám veľmi približujú sv. rodinu. Zdá sa, že ešte stále je najťažšie prijať životné cesty našich najbližších, ktoré sa nám javia cudzo alebo ich považujeme za chybné. V čom nám môže byť sv. rodina však skutočným vzorom, príkladom a tak nás povzbudiť, je to, akým spôsobom prijímajú všetky problémy, ktoré ich stretávajú. Zaoberanie sa – znamená čiastočne dať od seba vzdialenie sa, odcudzenie sa a napätie, ale pritom zachovať si vždy otvorenosť. Znamená to, bojovať o "áno" pri zmanení vlastných životných plánov v dôvere, že pre Boha nič nie je úplne stratené. Ježišovi rodičia tiež neboli od tohoto celého boja uchránení. To, že sa s Máriou stretávame ešte aj pod krížom a po vzkriesení jej syna znamená, že sa pri tých všetkých problémoch nikdy nevzdala prijať svojho syna práve takého, aký bol. Bola pripravená znášať bolesť, zranenia a napätie a to všetko v hĺbokej viere v Boží spasonosný zámer.

Sviatok Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa B

*Náš Boh sa zjavil na zemi
a prebýval medzi nami. (Bar 3,38)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 15,1-6; 21,1-3

Po týchto udalostiach sa Pán prihovril vo videní Abramovi takto: "Neboj sa Abram, ja som tvoj štít. Tvoja odmena bude veľmi veľká!"
Abram odpovedal: "Pane, Bože, čože mi dáš? Veď ja odídem bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Eliezer." A Abram pokračoval: "Veď si mi nedal potomstvo a môj domorodý sluha bude mojím dedičom!"
Ale Pán mu povedal: "On nebude tvojím dedičom. Tvojím dedičom bude ten, čo vyjde z tvojho lona." Vyviedol ho von a povedal mu: "Pozri na nebo a spočítaj hviezdy, ak môžeš!" A uistil ho: "Také bude tvoje potomstvo!"
Abram uveril Bohu a to sa mu počítalo za spravodlivosť.
A Pán navštívil Sáru, ako prisľúbil, a Pán vyplnil Sáre, čo predpovedal. Sára teda počala a porodila Abrahámovi syna vo svojej starobe, a to v čase, ktorý jej predpovedal Boh.
Abrahám nazval svojho syna, ktorý sa mu narodil, čo mu porodila Sára, Izákom.

Druhé čítanie

List Hebrejom 11,8.11-12.17-19

S vierou poslušol Abrahám, keď bol povolaný, aby šiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo; išiel a ani nevedel, kam ide.
Vierou aj neplodná Sára dostala napriek pokročilému veku silu počať potomka, lebo verila, že je verný ten, ktorý dal prisľúbenie. Preto aj z jedného, a to odumretého, vzišlo ich také množstvo, ako je hviezd na nebi a piesku na brehu mora, a ten sa nedá spočítať.
S vierou obetoval Abrahám Izáka, keď bol skúšaný, a jednorodeného obetoval ten, ktorý dostal prisľúbenia a ktorému bolo povedané: "Po Izákovi sa bude volať tvoje potomstvo." Usudzoval totiž, že Boh má moc aj z mŕtvych vzkriesiť. Preto ho dostal naspäť aj ako predobraz.

Evanjelium

Lukáš 2,22-40

Keď nadišiel pre nich, podľa Mojžišovho zákona, deň očisťovania, priniesli Ježiša do Jeruzalema predstaviť ho Pánovi, ako predpisuje Pánov zákon: "Každý prvorodený bude zasvätený Pánovi" a obetovať, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky.
V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ním. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Pomazaného.
Vošiel do chrámu, vedený Duchom. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili Zákon, vzal ho do svojho náručia a velebil Boha slovami:

"Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pre všetky národy, svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu."

Jeho otec a jeho matka užasnutí počúvali, čo sa o ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: "On pre mnohých v Izraeli bude pádom alebo vzpriamením, bude znamením, ktorému budú protirečiť – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo myslenie mnohých srdc."

Žila vtedy aj prorokynja Anna, dcéra Fanuelova, z pokolenia Aserovho. Mala vysoký vek. Po rokoch mladosti žila so svojim mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Chrám neopúšťala, dňom i nocou slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, chválila Boha a hovorila o dieťati všetkým, čo čakali vyslobodenie Jeruzalema.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta.

Dieťa rástol a mocnelo, plné múdrosti, a Božia milosť bola s ním.

Na zamyslenie

Čítania dnešného dňa nám predkladajú základné, dôležité hodnoty rodiny tej doby. Ideály, ktoré sa tu spomínajú, majú platnosť aj pre dnešnú dobu. To, že ich praktické naplnenie v dnešných časoch sa už nedarí, vyzýva nás hľadať nové a kreatívne možnosti, ako môžeme žiť tieto hodnoty celkom konkrétne vo všedný deň v určitom vzťahu. Dnešný sviatok nám pripomína, že sv. rodina nám môže byť vzorom pri každom našom snažení sa a v každom boji.

Čo pre nás znamená dnes sv. rodina? V nemeckom jazyku význam slov svätý (heilig) a zdravý (heil) veľmi úzko súvisí. Sv. rodina – zdravá rodina? Život stále harmonický, sprevádzaný láskyplným postojom, modlitbou a radosťou, veselou myslou? To nemožno porovnať so skutočnosťou našich rodín a ostatných vzťahov, v ktorých spory, neporozumenie a zranenie v menšej alebo väčšej miere ovplyvňujú často a intenzívne každodenný život! Žeby tzv. "sv. rodina" bola pomaly neexistujúci obraz alebo nedosiahnuteľný ideál?

Vyplatí sa spomínať sv. rodinu, s ktorou sa stretávame v biblii, pozornejšie si všimnúť. Život tejto rodiny začína už veľmi komplikovane: náhle tehotenstvo, ktoré spôsobí, že Jozef má podozrenie na neveru. Potom pôrod vo veľmi biednych podmienkach, prenasledovanie vladárom, útek pred ním (evanjelium liturgického roka A) – v žiadnom prípade to nie je veľmi idylický svet, ktorý je nám tu popisovaný. Neskôr je spomínaná udalosť dvanásťročného Ježiša, ktorý svojvoľne, bez súhlasu a vedomia svojich rodičov ostáva v chráme (evanjelium liturgického roka C). Keď Ježiš už ako dospelý sa túla a ohlasuje evanjelium, snaží sa ho jeho rodina pritiahnúť domov, pretože si myslí, že je zmyslov zbavený. V žiadnom prípade tu nevládne zdravý, bezproblémový a bezkonfliktný svet, ktorý môžeme vycítiť z týchto príkladov.

Aj dlhšia verzia evanjelia liturgického roka B popisuje problémy, ktoré Ježišovu rodinu očakávajú. Starý Simeon spoznáva v dieťati Ježiša, s ktorým prišli jeho rodičia do chrámu, aby ho zasvätili Bohu. Toho Ježiša, ktorý má byť znamením odporu a rozdelenia, ale zároveň má byť svetlom pre pohanov a slávou pre národ Izraela. Jeho životná cesta spôsobí, že srdce jeho matky Márie bude prebodnuté mečom, a to najmä preto, lebo Mária pravdepodobne nerozumela mnohým činom svojho syna za jeho života. Veľa pochopila až pri pohľade späť, po jeho smrti. Tieto skúsenosti nám veľmi približujú sv. rodinu. Zdá sa, že ešte stále je najťažšie prijať životné cesty našich najbližších, ktoré sa nám javia cudzo alebo ich považujeme za chybné. V čom nám môže byť sv. rodina však skutočným vzorom, príkladom a tak nás povzbudiť, je to, akým spôsobom prijímajú všetky problémy, ktoré ich stretávajú. Zaoberanie sa – znamená čiastočne dať od seba vzdialenie sa, odcudzenie sa a napätie, ale pritom zachovať si vždy otvorenosť. Znamená to, bojovať o "áno" pri zmarení vlastných životných plánov v dôvere, že pre Boha nič nie je úplne stratené. Ježišovi rodičia tiež neboli od tohoto celého boja uchránení. To, že sa s Máriou stretávame ešte aj pod krížom a po vzkriesení jej syna znamená, že sa pri tých všetkých problémoch nikdy nevzdala prijať svojho syna práve takého, aký bol. Bola pripravená znášať bolesť, zranenia a napätie a to všetko v hĺbokej viere v Boží spasonosný zámer.